

Club de jazz și blues la ICR

Propus la începutul acestui an la **Institutul Cultural Român** de către subsemnatul și de **Mike Godoroja**, proiectul unui nou **Club bucureștean de jazz și blues** a fost transpus în realitate cu aprobarea conducerii **ICR** – președinte **Radu Boroianu** – și a fost inaugurat în seara de 10 martie a. c. sub o atare generoasă egidă. Propunerea a vizat în chip benefic instituirea unor întâlniri periodice cu fanii celor două genuri muzicale incluse în generic, întâlniri cu frecvență bilunară, derulate în sala mare de la sediul din Aleea Alexandru nr. 38.

Fără a abdica de la principiul accesibilității, întâlnirile de club s-au dorit dintru început guvernate de criteriile seriozității și ale profesionalismului. Astfel, fiecare dintre aceste serate a fost concepută în două părți distincte, ambele ilustrative însă pentru un subiect unic – prima parte constând dintr-o expunere susținută de mine (în domeniul *jazz-ului*) și alternativ de **Mike Godoroja** (în domeniul *blues-ului*) pentru ca în partea a doua să evolueze scenic o formație selectată anume spre a exemplifica prin recitalul ei aceeași temă, același subiect. Zis și făcut! S-au stabilit temele întâlnirilor, au fost nominalizate grupurile interpretative, ele fiind informate de către organizatori privitor la datele de susținere ale recitalurilor și la solicitările adresate din punct de vedere estetic.

Cum precizam mai sus, ciclul întâlnirilor **Clubului de jazz și blues ICR** a debutat în data de 10 martie, de la ora 19, cu tema „Umorul în jazz”. Captivanta expunere primită cu aplauze de cei prezenți, a fost agrementată audio și video cu secvențe înregistrate prin ani de pianistii **Johnny Răducanu**, **Meade Lux Lewis**, de trompetistul **Clark Terry**, de grupurile „**Slim & Slam**”, „**Spike Jones and His City Slickers**”, „**Artie Shaw and His Orchestra & Fred Astaire**”, „**Ina Ray Hutton And The Melodiers**”, vocalistul **Bobby McFerrin**, septetul vocal de gospel „**The Jackson Sisters**”. Desigur agreabil, subiectul propus comentării a fost acreditat odată în plus prin recitalul *live* al grupului sibian „**Snaco Dixieland Jazz Band**”. Interesanta formulă de componență a acestui grup îi cuprinde pe **Remus Toader** - trompetă și vocal, **Nelu Petcu** - trombon, vocal și lider, **Ioan Teofilat** - tuba, **Dan Oswald** - banjo și vocal. Fiind una dintre puținele formații actuale de jazz tradițional din țară, „**Snaco Dixieland Jazz Band**” a oferit auditorilor reformulări incitante, pline de vitalitate și culoare, ale unor teme din repertoriul românesc și internațional, regândite în aranjamente pigmentate cu umor, inclusiv compoziții proprii ale lui **Nelu Petcu**. Ne referim la piese precum „Români la iarbă verde”, „Toți suntem puțin luați”, „Blues ruso-român”, „Pușca românească”, momentele vesele „Surdina în jazz-ul familial” partea I și a II-a sau ingenioasele colaje „Lenea / I Shell Not Be Moved”, „Yankee Doodle / When You're

Smiling”, „Medley din filme”. Se mai cuvin menționate două nume pentru contribuții sine qua non la bunul mers al clubului: **Dana Berdilă**, coordonatoarea proiectului și regizorul muzical **Mihnea Popescu**.

Fiindcă s-au stabilit și comunicat în totalitate parametrii funcționării acestui Club până în luna iulie, suntem în măsură să vă informăm și pe această cale asupra temelor preconizate și asupra muzicienilor invitați să le susțină prin recitaluri corespunzătoare. Joi 24 martie – „Diavolul și Robert Johnson”, un spectacol ca o poveste, imaginat și interpretat de **Mike Godoroja** și de grupul său „**Blue Spirit**”, cu colaborarea actorului **Eugen Cristea**, a instrumentistului la muzicuță **Marcian Petrescu**, a tinerei vocaliste **Ana Maria Godoroja**, a artistului grafic **Codrin Cârdu** și a **Corului de copii** de la Liceul ICHB. În continuare vor putea fi urmărite din două în două săptămâni, temele-expuneri „Valori perene ale jazz-ului românesc” (7 aprilie), „Harmonica blues” (20 aprilie), „Tendințe contemporane – ethno jazz” (4 mai), „Performanțe de virtuozitate în jazz-ul autohton și mondial” (18 mai), „Blues-ul electric” (1 iunie), „Evocare Jancy Körössy” (15 mai), „Esența jazz-ului – improvizația spontană” (29 iunie), „Miracolul bossa nova – fenomen muzical periplanetar” (13 iulie). Iar printre grupurile muzicienilor invitați vor urca pe podium formații notorii, ca „**Mircea Tiberian Group**”, „**Marcian Petrescu/ Florin Giuglea Storytellers**”, „**Ethnotic Project**”, „**Petrică Andrei Trio**”, „**Rareș Totu & Midnight Sun**”, „**Nicolas Simion & Sorin Romanescu Tandem**”, „**Nadia Trohin & Friends**”, „**Gabriela Costa / Alex Man Duo**”.

Urmărind a elucida pentru melomani aspecte ale fenomenelor muzicale *jazz* și *blues*, a le oferi participanților momente de delectare auditiv-estetică autentică în proximitatea muzicii de ținută caracterizată înainte de toate prin creativitate, **Clubul de jazz și blues ICR** – la care, nota bene, intrarea este gratuită – promite seri de neuitat. Totodată se intenționează prin cunoașterea nemijlocită a evoluțiilor concretizate de muzicienii noștri, selectarea acelor artiști reprezentativi care să reprezinte cu aplomb jazz-ul autohton dincolo de fruntarii.

O lacrimă pentru Pitty

Ion Vintilă – alintat de prieteni, rude, apropiați, cu extaticul supranume „**Pitty**” – s-a fost venit pe lume într-a 24-a zi a gerosului februarie al anului 1936 și a plecat în nemurire opt decenii mai târziu, la 11 aprilie 2016, personaj de excepție traversând cu o aparte demnitate o existență atipică, fabuloasă, demnă a fi immortalizată într-un roman. Fiu al unuia dintre cei mai renumiți medici ai Clujului, rebelul **Pitty** a urmat aceeași nobilă vocație îmbrățișată de preaiubitul său antecesor, nonconformistul adolescent impunându-se drept un strălucit student la

medicină. N-a apucat însă să își încheie în chip firesc studiile, fiind arestat și condamnat pentru că realizase o gravură intitulată... „Mama lui Lenin la menopauză”. Legenda spune și cum că ar fi escaladat statuia ecvestră din centrul municipiului natal, de unde, astfel cocoșat, ar fi perorat împotriva comuniștilor. Fapt este că a făcut pușcărie grea, la două celule distanță de Corneliu Coposu și Ion Diaconescu, intrând în pârnaie cu greutatea de 75 de kilograme și ieșind câțiva ani mai târziu cu doar 47 de kilograme! A continuat și absolvit apoi, cu Magna cum laude Facultatea de medicină. Dar fără infatuare a practicat concomitent și alte meserii precum acelea de tâmplar, vopsitor, taximetrist. A devenit un respectat medic legist - „chirurg la rece” cum îi plăcea să glumească animat de un umor deloc morbid - în anii tinereții împrietenindu-se la cataramă cu nimeni altul decât contrabasistul Johnny Răducanu. Johnny - care după studii muzicale la Iași, le-a continuat un timp în municipiul de pe Someș. A devenit Pitty Vintilă un împătimit iubitor al jazz-ului, un faimos colecționar de discuri de vinil, mai târziu de CD-uri și DVD-uri, cochetând și cu interpretarea la pian a unor teme standard, dar nu pentru a se produce în public ci doar pentru prieteni și pentru propria plăcere.

Aflat în orașul Zalău unde funcționa ca medic legist, având ca hobby dragostea pentru înainte amintitul compartiment al artei sunetelor, a întemeiat un Club de jazz în această localitate. Revenit în Cluj, a continuat să se implice cu trup și suflet („Body and Soul” - titlu-frontispiciu al notoriei teme semnată de patru autori: Johnny Green, Edward Heyman, Robert Sour și Frank Eyton) în activități legate de jazz, devenind membru marcant al Clubului „Dr Jazz”. Prima dată când cu decenii în urmă am fost la el acasă, l-am însoțit acolo pe Johnny Răducanu și cei doi, Pitty și Johnny s-au bucurat ca niște copii jucându-se abil la patru mâini pe claviatura în alb și negru a pianului - „jucându-se” în sensul verbului francez „jouer” ce semnifică „a cânta la instrument”, spre deosebire de „chanter” care înseamnă „a cânta vocal”. Am reeditat de zeci de ori vizitele în primitoarea vilă din strada Onisifor Ghibu nr. 6 A, iubita sa soție Elena având grijă întotdeauna să nu lipsească ceva de pe masă... I-am ascultat, eu alții, povestind istorii despre personajele jazz-ului, despre cluburile și festivalurile pe care le-a frecventat în Euripa ori peste ocean. L-am apreciat pe Pitty și ca fiind unul dintre puținii intelectuali în vârstă, bine familiarizat cu limbajele digitale și în genere înzestrat cu diverse, surprinzătoare abilități tehnice. Și-a confecționat astfel o bogată videotecă de DVD-uri, unele înregistrate chiar de el, umplând mai multe dulapuri meșterite (citiți „tâmplărite”, „băițuite”) de colecționarul însuși. Să mai precizez că ahtiatul meloman realiza cu forțe proprii și copertele color ale DVD-urilor? Nu pot uita celebrele „carnețele” scrise cât de poate de coteț, incredibil de meticulos de mâna lui, cuprinzând detaliate playlisturi ale înregistrărilor respective, dar și pertinente comentarii

asupra muzicii! Fiindcă una dintre fiicele sale trăiește în Statele Unite ale Americii, soții Vintilă au călătorit dincolo de Arlantic, prilejuri pentru Pitty de a cunoaște artiști reprezentativi ai genului, de a-și face prieteni în patria jazz-ului. S-a aliat cu un grup de admiratori și colecționari numărând 47 de oameni din mai multe țări care alcătuiau / schimbau între ei *on line* programe proprii de înregistrări video / audio. În aceeași ordine de idei fie-mi permis să amintesc un moment deosebit când Pitty care se afla în SUA, s-a adresat prin intermediul tehnicii Skype, despre faimosul clujean Eugen Ciceu, în cadrul unei seri la Clubul „Dr. Jazz” condus pe atunci de medicul Mircea Cazacu iar după moartea acestuia, de medicul Pitty Vintilă.

Colega mea Daniela Nicolae de la Radio România și soțul ei care lucrează în televiziune l-au immortalizat într-un cuprinzător interviu realizat la Cluj acasă la protagonist, făcând obiectul mai multor emisiuni pe micul ecran. După cum eu și partenerul Mihai Godoroja l-am avut pe Pitty invitat de onoare al unei emisiuni din seria „Unora le place” difuzată pe TVR 2. Cândva, pe când mă aflam la Cluj, am determinat la un moment dat o jurnalistă locală să-l facă odată în plus cunoscut concitadinilor săi pe Pitty Vintilă, solicitare în urma căreia a fost editat un amplu articol.

Grație profundelor, diversificatele sale cunoștințe în domeniul jazz-ului, Pitty Vintila bucurându-se totodată de apreciere drept un om cu gust ales și cu un deosebit discernământ în domeniu, a fost ales nu odată ca președinte de juriu al Concursului găzduit în fiecare an de Festivalul Internațional de Jazz de la Sibiu. Nu pot uita ediția în care organizatorul H. J. K. Schmidt a trimis pentru Pitty și pentru mine (care mă aflam la Cluj cu o zi înainte de concurs) un BMW nou-nouț care ne-a adus de la Cluj la Sibiu. Mărturisesc că am fost întotdeauna foarte mândru de a mă număra printre prietenii apropiați ai marelui dispărut.

În ultimii ani Pitty Vintilă a avut probleme cu starea sănătății, deplasându-se în Germania pentru o complicată și costisitoare operație. Din păcate, situația lui nu s-a ameliorat, Pitty fiind obligat să nu mai părăsească propria locuință și să nu se miște decât cu dificultate. De abia împlinise la 24 februarie a. c. venerabila etate de optzeci de ani, când a devenit iminentă necesitatea unei noi intervenții chirurgicale, pentru care prietenul nostru a fost internat într-un spital din București. Pe masa de operație i s-a descoperit la cord un anevrism care i-a fost fatal.

Cu doar o săptămână înainte de operație vorbisem telefonic cu Pitty, urându-i sănătate și viață lungă... Când însă arhitectul, bateristul și pictorul clujean Lucky Păiș - actualmente bucureștean - m-a anunțat că firavul fir al existenței lui Pitty Vintilă s-a secționat definitiv, a murit odată cu el și o parte din ființa mea. Fie ca Dumnezeu să Îi odihnească sufletul nobil de mare bărbat, mare caracter.

Pagini de Florian LUNGU